

виднитѣ калоферски търговци Ст. Д. Тошковичъ, Н. и Д. Тошкови; габровскитѣ благодетели и книжовници В. Априловъ и Н. Палаузовъ и др. които се грижатъ за българската просвѣта и съ помощта на руското правителство, българското одеско настоятелство и славяно-филскитѣ дружества помагатъ на мнозина бедни българчета да се учатъ въ рускитѣ учебни заведения. Тукъ се учатъ Ив. Богоровъ, Ив. Момчиловъ, Ботьо Петковъ, Найдень Геровъ, Добри Чинтуловъ, Елена Мутеза и много други, които следватъ училищната политика на Априлова и подематъ благороднитѣ му усилия. Но тая будна младежъ се готвѣла да пренесе въ отечеството си не само просвѣтнитѣ грижи на своитѣ попечители, но и патриотичнитѣ копнежи, които се зараждатъ всрѣдъ дружинкитѣ на младитѣ семинаристи.

За другарскитѣ връзки на Чинтулова презъ време на ученичеството му въ Одеската семинария, които разкриватъ началото на поетическата му дейность сж ценни споменитѣ на митрополитъ Натанаилъ: „Добри Чинтуловъ имаше поетически даръ. Онъ съ Илия Грудовъ отъ Габрово живѣяха въ семинарскій корпусъ, както и всички казенокошни (стипендианти) бурсаци. Подиръ премѣщението ми изъ Кишеневъ и азъ попаднахъ помежду имъ. Добри Чинтуловъ обичаше да пие чай въ близко находящия се трактиръ Маеровъ, но пустата бедность не му позволяваше да мечтае при звука на музикалния органъ. За да му угася жаждата за чай, азъ и на двамата предоставихъ моя чаенъ приборъ съ чай и захаръ, та тѣ да приготвяватъ самовара, а тримата да пиемъ. Така продължавахме нѣколко време, когато единъ день моя Чинтуловъ ми каза: „А бе, отче! вашій чай е хубавъ, но не ми е сладъкъ, както у Маера, при оная пуста музика!“ Отъ тогава почнахъ да му давамъ по 15 копейки сребърни за порция чай, но съ условие да ми донася отъ трактира всѣкога по една пѣсенъ. Чунтуловъ тогава най-напредъ съчини „Стани, стани, юнакъ балкански, отъ сънь дълбокъ се събуди“ и пр.

Много по-широко и важно за Чинтулова, безспорно е влиянието, което изпитва отъ руската литература. Въ Одеса той намира въ богатитѣ библиотеки храна за своя любознателенъ умъ, следи съ младежки жаръ всички културни придобивки на времето и черпи съ жадность отъ богатата съкровищница на руската класическа литература. Въ резултатъ у него се създаватъ трайни литературни интереси и той получава първитѣ импулси за поетична дейность, та